

El patinatge artístic durà aquest cap de setmana unes 6.000 persones a Fontajau

S'hi celebren els campionats de Catalunya de grups de xou, amb la participació de nous equips gironins

RAMON ESTÉBAN / Girona
● El patinatge artístic ha abandonat la condició d'esport minoritari i va camí de convertir-se en una disciplina molt popular. En tindrem una prova aquest cap de

setmana a Girona, seu dels campionats de Catalunya de grups de xou, en els quals competiran 29 equips, nou dels quals, gironins. En total hi participaran prop de 650 esportistes –gairebé tots, no-

ies– i la federació espera que entre dissabte i diumenge passin per les grades del pavelló de Fontajau unes 6.000 persones, una xifra superior a la de l'any 2004, quan Girona va ser seu dels cam-

pionats nacionals per primera vegada. Als matins es faran els entrenaments, mentre que les tardes es reserven per a les competicions: dissabte els grups petits i diumenge, els grans.

Pel president de la territorial gironina de la Federació Catalana de Patinatge, Joan Riera, el patinatge artístic està passant pel millor moment. Els números que esgrimeix són eloqüents: fa deu anys, a les comarques de Girona hi havia 800 llicències i avui n'hi ha 1.400. Riera atribueix aquest augment al fet que, fins fa poc més d'una dècada, es competia individualment o en parella. «El salt l'ha propiciat la creació de la modalitat de grup de xou», conclou. «Abans –continua Riera– moltes noies s'ho deixaven als setze o disset anys, quan el nivell començava a ser molt exigent individualment, i ara, en canvi, en els grups de xou –on la responsabilitat i l'exigència està repartida– trobem fins i tot dones casades.» En això coincideix amb Montserrat Bosch, la coordinadora de la secció de patinatge del GEIEG. Bosch, que havia estat patinadora i entrenadora, hi afegeix que també hi ha tingut molt a veure l'atracció que suposen els èxits internacionals d'alguns clubs i el consegüent ressò als mitjans de comunicació.

Les despeses

Els grups de xou estan integrats per un mínim de sis persones (en el cas de la modalitat de grups petits) i de setze (en la de grups grans). Al marge del material estrictament esportiu –els patins, amb el consegüent manteniment–, les patinadores artístiques surten a la pista amb vestits fets expressament, que, sumats als complements, valen, en general, al voltant de 250 i 300 euros cadascun. Hem preguntat a alguns equips si creuen que és un esport car. «Es podria considerar que sí que ho és», conclou Agustí Colomer, el president de l'Olot, un club que a causa dels seus èxits internacionals (han estat campions del món quatre cops, i d'Europa, cinc) ha

Un moment del campionat gironí, celebrat el mes passat al pavelló de Palau. / J. SABATER

Teresa Martí. MODISTA

«Seguim la tendència del carrer»

● Alguns dels vestits que veurem aquest cap de setmana a Fontajau hauran sortit d'un taller familiar d'Olot, al capdavant del qual hi ha Teresa Martí.

–Com es va introduir en aquest món?

–«Nosaltres fèiem roba de gimnàstica i de dansa i ara fa uns quinze anys, en veure que en aquell sector hi havia molta competència, vam entrar en contacte amb el CPA Olot i vam encaixar.»

–És una feina ben artesanal.

–«Sí, perquè els has d'anar fent els vestits d'un en un. Si treballes per a un grup, com és el cas dels grups de xou, el màxim que en fas d'iguals són una vintena.»

–A quants equips subministra vestits?

–«Actualment, entre gimnàstica rítmica, patinatge artístic i patinatge artístic sobre gel, vestim 22 clubs.»

–Quin és el vestit més complex que ha sortit del seu taller?

–«Crec que el més especial va ser el

de l'Olot de la temporada passada. El vestit estava rodejat d'un cargol. La veritat és que va costar molt, però el resultat també va ser molt satisfactori.»

–En quinze anys els models deuen haver evolucionat.

–«Sí, i tant. Hem passat de la faldilla americana a la faldilla recta, després al vestit... Se'n podria fer tota una exposició!»

–I la tendència dels pròxims anys quina serà?

–«És difícil de saber. De fet, la moda del patinatge segueix la tendència del carrer. Ara curt, ara llarg, ara recollit...»

hagut d'afrontar desplaçaments molt costosos. Per norma general, les coreografies i els dissenys del vestuari no s'encarreguen

a professionals externs perquè això suposaria una despesa excessiva. Hi ha excepcions, però. El Blanes Fundació disposa de la

col·laboració de la companyia de dansa professional Sol Picó per preparar les coreografies. L'entrenadora d'aquesta entitat, Au-

ELS EQUIPS GIRONINS

CP Hostalric

▶ Modalitat: grups petits. Espectacle: *Filaments interns*. Patinadors: 12

PA Blanes Fundació

▶ Grups petits. *De veritat*. 11 patinadores

CP Llagostera

▶ Grups petits. *Cor*. 8 patinadores

CP Bescanó

▶ Grups petits. *Passió blanca*. 12 patinadores

UE La Salle

▶ Grups petits. *Munta-t'ho bé*. 12 patinadores

FD Cassanenc

▶ Grups petits. *Escull*. 8 patinadores

CPA Olot

▶ Grups grans. *Sedució*. 23 patinadores

GEIEG

▶ Grups grans. *Vida d'excessos*. 18 patinadores

CP Bescanó

▶ Grups grans. *Captivitat absurda*. 20 patinadores

Cuidar el planter

● El nombre de patinadores (i algun patinador) dels principals clubs de la demarcació és variable. El més potent en aquest sentit és el CPA Olot, que en té unes 180. No és, però, una xifra corrent. Ho són més la del Cassanenc i la del Bescanó, que disposen de 52 i 61 esportistes, respectivament. En el cas del Bescanó, però, de patinadores federades n'hi ha la meitat i prou. Tot i això, són l'únic club gironí que a Fontajau competirà tant en grups petits com en grans. El seu president, Salvador Campasol, explica que havien arribat a ser 118 però que es van trobar amb el problema del canvi generacional. De fet, han hagut de demanar reforços al club de Salt per completar el grup gran. Ara se n'estan recuperant i veuen el futur amb il·lusió perquè han creat un bon planter. En diuen el Xulipatí i és la secció per als més petits, a partir de quatre anys. «Ho enfoquem com un joc i hi aprenen les tècniques bàsiques», explica el president. Aquest curs se n'hi han apuntat uns trenta, el doble de l'any passat.

rora Navarro, reconeix que tot plegat val diners, però no admet que això serveixi d'excusa per no practicar aquest esport.

«El verdader problema és que no hi ha prou patrocinadors», lamenta. «Els patrocinadors són els pobres pares!», diu mig rient Montserrat Bosch. En general, els equips viuen de les aportacions dels socis de l'entitat, els ajuts puntuals d'algun patrocinador i de les institucions. «Nosaltres estem molt agraïts a

l'actual Ajuntament de Blanes», diu Navarro, que recorda que en el mandat anterior es va enfrontar amb el consistori pel suport econòmic. Les institucions tenen també molt de pes en el pressupost del Cassanenc. La coordinadora de la secció de patinatge d'aquesta entitat, Isabel Carbó, remarca que una part de les despeses van a càrrec de les patinadores: «Tot i que el club les ajuda, el vestit, per exemple, se l'han de pagar elles.»